

המלכות מדברת על עצמה ואומרת לז"א איכה תרעה כלתך את בניה בגלות

כשיהיו בין שאר העמים

וְתוֹ תִרְעָה תִרְבִּיץ, יִרְעָה מִיבְעֵי לֵיהּ, יִרְבִּיץ מִיבְעֵי

לֵיהּ אוֹף הָכִי, דְהָא עַל יִשְׂרָאֵל אִמְרַת ויש עוד לשאול

למה אמרה בלשון נקבה איכה תרעה ותרביץ היה לה לומר איכה ירעה וירביץ כיון שהיא

מדברת על ישראל איכה ירעה את בניו בגלות. אֵלָא אִיהִי אִמְרַת עַל

נַפְשָׁה אִיכָה תִרְעָה כְּלַתְךָ לְבִנְהָא בְּגָלוּתָא, דִּיהוֹן בֵּין

שְׂאָר עַמִּין אלא המלכות מדברת על עצמה ואומרת לז"א איכה תרעה כלתך את

בניה בגלות כשיהיו בין שאר העמים. אִיכָה תִרְבִּיץ בְּצַהָרִים, הֵיךְ

תַּטִּיף אִיהִי עֲלֵיהוּ טַלִּין וּמִין, גּוֹ חֲמִימוֹ דְצַהָרִים ואיכה

תרביץ בצהריים איך היא תטיף עליהם שפע העליון טל ומים בתוך תגבורת הדינים כצהריים

שאז היא צריכה להשפיע עליהם דרך שרי האומות והיא מתאוננת על כך.

השכינה מתאוננת למה אהיה כאבלה

שְׁלָמָה אֶהְיָה כְּעוֹטָיָה, למה אהיה כאבלה העוטה על שפה ויושבת דוממה

ואינה יכולה להושיע את בניה בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל קָרְאן מִגּוֹ

עֲאִקוּ, דְחִיקוּ דְלָהוֹן בשעה שבני היקרים ישראל יקראו לי מתוך הצרות

והדחוק שלהם, וּשְׂאָר עַמִּין (דף קצ"ז ע"ב) מְחַרְפִּין וּמְגַדְפִּין לוֹן,

אִימְתִי תַפְקוֹן מִן גְּלוּתָא. אֵלְהֲכוֹן הֵיךְ לָא עֲבִיד לְכוֹן

נְסִין ושאר העמים מחרפים ומגדפים אותם מתי תצאו מהגלות איך אלהיכם לא עושה

לכם ניסים. (ואיננו משקטן גרמניהו ואמרי כה תרעי לון ביומין קדמאין. פה תרביץ במיין

הלימוד היומיו

קדישין לצננא חמימו דרשפין ושלחובין דילהון. ואינון משבחא כל דא) (נ"א ואינון משבחון לקודשא בריך הוא ואודן ליה עם כל צערא וארכו דגלותא (ועם ישראל משבחים את הקב"ה ומודים לו תמיד למרות כל הצער ואורך הגלות) ואמרי בה תרעי לן ביומין קדמאין בה תרביץ עמנא בגלותא ופרוק לנא לזמנא בתראה (ומבקשים ומתחננים לקב"ה כה תרעה אותנו כצאן החביבה על הרועה וכמו שהיית רועה אותנו בימים הראשונים, וכה תרביץ אותנו ותהיה עימנו גם בזמן הגלות ותפדה אותנו בזמן האחרון) כל דא שבחא ומיהמנותא תאיבין לון לישראל ואנא יתיב בעוטיה, ולא זכילת למעבד לון נסין, ולמיהב לון נוקמין (כל זה השבח והאמונה של עם ישראל החושקים ומתאווים ומצפים לישועת ה' ואני יושבת כאבילה העוטה על שפה ואיני יכולה להושיעם ולעשות להם ניסים ולעשות נקמה באויביהם).

אם לא תדעי לחזק את עצמך צאי לחפש זכויות שהם תינוקות של בית רבן **איהו אתיב לגבה** והקב"ה משיב לה, **אם לא תדעי לך היפה בנשים. האי קרא הכי מיבעי ליה, אם לא תדעי היפה בנשים. לך אמאי** ויש לשאול למה אומר לה אם לא תדעי לך היפה בנשים, היה צריך לומר לה אם לא תדעי היפה בנשים. **אלא אם לא תדעי לך: לאתקפא גרמך בגלותא, ולא תקפא חילא, לאננא על בנך** אלא אומר לה הקב"ה אם לא תדעי לחזק את עצמך בגלות ולהתגבר בכח להגן על בניך כי לא תמצאי בהם זכויות מספיקות להגן עליהם מאומות הרשעה שלא יכלום. **צאי לך, צאי לך לאתקפא בעקבי הצאן. אינון**

תִּינּוּקוֹת דְּבֵי רַבֵּן, דְּאוֹלְפֵי תוֹרָה. צאי לך לעקבי הצאן לחפש זכויות שם הם התינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא ועוסקים בתורה ובכח הבל פיהם תוכלי להתחזק להגן על עם ישראל.♦

תינוקות של בית רבן יושבים בישיבה של הקב"ה וגיבורי העולם מנהיגי התורה יושבים בישיבת מט"ט

וְרָעִי אֶת גְּדֵי־תִיד, אֲלֵי־ן עֲתִיקֵי מְשָׁדִים, דְּקָא מְסַתְלָקֵי
מְעַלְמָא וְאֶת־מְשָׁכֵן לְבֵי מְתִיבְתָא עֲלָאָה הם התינוקות

היונקים משדי אימם ונעתקו משם והסתלקו מהעולם קודם זמנם ונמשכו לישיבה של מעלה ויושבים אצל הקב"ה והוא מלמדם תורה, דְּאִיהִי עַל מְשָׁכְנֵי הָרוּעִים,
עַל דְּיִיקָא, בְּמְשָׁכְנֵי הָרוּעִים לָא פְתִיב, אֶלָּא עַל
מְשָׁכְנֵי הָרוּעִים, דָּא מְתִיבְתָא דְּמְטָטְרוּן, דְּתַמְנָן כָּל
תְּקִיפִין וִינּוּקִין דְּעַלְמָא, וּמְנַהֲיֵי אוֹרֵייתָא בְּהֵאֵי עַלְמָא
בְּאִיסוּר וְהִיתֵר, בְּכָל מַה דְּאֶצְטְרִיכוּ בְּנֵי עַלְמָא וְיִשִּׁיבָה זֵו

היא על משכנות הרועים ולא במשכנות הרועים שהיא ישיבת של מט"ט ששם יושבים כל הרועים שהם גיבורי העולם ומנהיגי התורה באיסור והיתר שצריכים בני העולם לדעת את אשר יעשו אבל התשב"ר שנלקחו קודם זמנם ונעתקו משדי אימם הם יושבים בישיבה של הקב"ה שהיא מעל ישיבה זו, דְּהָא עֲקֵבֵי הַצֹּאֵן אֵינּוּן תִּינּוּקוֹת
בְּדִאמְרֵן שהרי עקבי הצאן הם התשב"ר כמ שביארנו.♦

התשב"ר העוסקים בתורה אשר לא טעמו טעם חטא ולומדי התורה המתגברים על יצרם הכל הוא בחינת עקבי הצאן

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עֲקֵבֵי הַצֹּאן, אינם רק תינוקות של בית רבן אלא אינון תלמידי דבי רב, דקא אתיין לבתר בעלמא, ואשכחן אורייתא בארץ מישר, ואורחא פתיחא הם גם תלמידי הישיבות ואברכי הכוללים שבאו לעולם אחר שכבר נכתב

התלמוד והמפרשים ומצאו את התורה בדרך ישרה עם מסורת הראשונים שכבר פתחו להם הדרך, ועל דא אינון מחדשן מלין עתיקין בכל יומא, ושכינתא שרייא עלייהו, וצייתא למליהון והם עוסקים בתורה

על פי מה שלימדונו הראשונים וההקדמות שיסדו לנו ומחדשים עכשיו בתורה חידושים עתיקים בכל יום והשכינה שורה עליהם ומקשיבה לדבריהם, פמה דאת אמר כמו שכתוב (מלאכי ג) ויקשב יהוה וישמע. אמר רבי אבא, והכי הוא ודאי, וכלא חד מלה אמר רבי אבא לרבי אלעזר כך הוא ודאי

והכל אחד כי התשב"ר העוסקים בתורה אשר לא טעמו טעם חטא ולומדי התורה המתגברים על יצרם ודאי שהכל הוא בחינת עקבי הצאן וזכויות רבות עומדות מהם שעל ידם תוכל השכינה להגן על הדור כולו.

כל מקום שעם ישראל בגלות השכינה הולכת עימם

דָּבָר אַחֵר אִם לֹא תִדְעִי לָךְ. לָךְ לְפִנֵּי פירוש אחר למה אמר 'לך'. אלא בכל אתר ד'ישראל בגלותא, איהי עמהון בגלותא. ועל דא פתיב לך אלא כיון שכל מקום שעם ישראל בגלות

הלימוד היומי